

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยใน
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

The Factors Affecting the Investment Decision Making on the Dollar Cost Averaging in
Retirement Mutual Fund of People in Bangkok

วรรณษา ไหว้ครู¹, ดร.ธีรศักดิ์ ทรัพย์วโรบล²

¹นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

²คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ รวมถึงวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด จากกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และใช้วิธีทางสถิติมาช่วยในการวิเคราะห์อธิบายพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์โดยแบบจำลองโลจิสติก

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีจำนวน 96 คน และไม่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีจำนวน 304 คน ด้านระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด พบว่า ผู้ที่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านลักษณะทางกายภาพมาก ตลอดจนผลการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสติกพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ, การลงทุนแบบถัวเฉลี่ย, พฤติกรรมผู้บริโภค

Abstract

This research had examined decision-making behavior towards dollar cost averaging in Retirement Mutual Fund and to analyze personal factors and marketing mix factors

influencing decision making towards dollar cost averaging in Retirement Mutual Fund of people in Bangkok area. The research was conducted by collecting data from 400 questionnaires responded by the sample group in Bangkok area. Subsequently, the obtained data were analyzed by using statistical methods for explaining decision-making behavior towards dollar cost averaging in Retirement Mutual Fund of people in Bangkok area. Statistics used in this research were Percentage, Mean, and Standard Deviation (S.D.). In addition, Logit Model analysis was also applied in this research.

The results revealed that there were 96 samples that performed dollar cost averaging in Retirement Mutual Fund while 304 samples had never performed dollar cost averaging in Retirement Mutual Fund. In terms of level of significance on the marketing mix factors, it was found that the samples who performed dollar cost averaging in Retirement Mutual Fund emphasized on marketing mix factors regarding physical characteristics in high level. The result of Logit Model analysis revealed that marketing mix factors on place had relationship with decision making towards cost dollar averaging in Retirement Mutual Fund with statistical significance of 0.1. Marketing mix factors on physical evidence and process had relationship with decision making towards cost dollar averaging in Retirement Mutual Fund with statistical significance of 0.05. Factors on age and marketing mix factors on promotion had effect on decision making towards cost dollar averaging in Retirement Mutual Fund with statistical significance of 0.01.

Keywords: Retirement Mutual Fund, Dollar Cost Averaging, Consumer Behavior

บทนำ

การออมเงินและการลงทุนสำหรับวัยเกษียณมีได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ การซื้อประกันชีวิตแบบบำนาญ และการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นต้น กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) เป็นกองทุนรวมประเภทหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมระยะยาวสำหรับดำรงชีพในวัยเกษียณ โดยผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี แต่อย่างไรก็ดีพฤติกรรมของนักลงทุนส่วนใหญ่จะลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอยู่ในช่วงเดือน ตุลาคม – ธันวาคม มากที่สุด (สรัญญา เปล่งฉวี, 2558) ซึ่งนักลงทุนจะมีความเสี่ยงต่อความผันผวนราคาของหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ที่มักจะปรับตัวสูงขึ้นในช่วงปลายปี แต่ถ้านักลงทุนเปลี่ยนวิธีการซื้อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จากเดิมที่ลงทุนเพียงครั้งเดียวในช่วงใดช่วงหนึ่งมาเป็นวิธีการลงทุนแบบถัวเฉลี่ย (DCA) โดยการเฉลี่ยการลงทุนออกมาเป็นงวดๆ งวดละเท่าๆ กัน เป็นประจำทุกเดือน หรือ ไตรมาส จะช่วยลดปัญหาการตัดสินใจผิดพลาดในการซื้อหน่วยลงทุนเพียงครั้งเดียว และการเฉลี่ยซื้อหน่วย

ลงทุนจะช่วยลดความเสี่ยงทางด้านราคาของหน่วยลงทุน ส่งผลให้ผู้ลงทุนมีโอกาสได้ผลตอบแทนมากขึ้น ผู้ลงทุนสามารถซื้อหน่วยลงทุนโดยการตัดผ่านบัญชีเงินฝากธนาคารตามจำนวนเงิน ระยะเวลาที่กำหนด วิธีนี้จะช่วยสร้างวินัยในการออมเงินในระยะยาวเพื่อใช้ในวัยเกษียณของนักลงทุน ในส่วนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะได้รับประโยชน์อย่างมากจากนักลงทุนกลุ่มที่ซื้อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแบบถัวเฉลี่ย เพราะจะช่วยทำให้บริษัทมีรายได้ที่แน่นอนทุกเดือน และยังช่วยลดต้นทุนการทำการตลาดในช่วงปลายปี ในส่วนของภาครัฐการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จะช่วยลดภาระต้องงบประมาณและค่าใช้จ่ายในด้านการดูแลผู้สูงอายุในอนาคต อย่างไรก็ตามวิธีการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ยังไม่ค่อยได้รับความสนใจของนักลงทุนมากนัก อันเนื่องจากการวิธีการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยถือเป็นเรื่องที่ใหม่สำหรับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนที่ตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนาแผนธุรกิจของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมให้ตรงตามความต้องการของผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และช่วยภาครัฐกำหนดนโยบายที่เอื้อให้ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหันมาสนใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ทำการศึกษาในกลุ่มประชาชนที่ทำงานช่วงอายุ 22 – 55 ปี อยู่ในกรุงเทพมหานคร ทั้งผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแบบปกติ และลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ซึ่งการศึกษาจะครอบคลุมถึงลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดธุรกิจบริการ ในการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพโดยมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลในช่วงเดือน เมษายน – พฤษภาคม พ.ศ. 2561

การทบทวนวรรณกรรม

เรวดี รักษาชล (2558) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) โดยใช้วิธีการเก็บแบบสอบถาม 150 ตัวอย่าง ซึ่งสอบถามจากผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เลือกลงทุนในกองทุนรวม LTF หรือกองทุนรวม RMF เพื่อการลดหย่อนภาษีในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธี Conjoint Analysis จากโปรแกรม SPSS ผลการศึกษา-ปัจจัย

ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว LTF พบว่า ผู้ลงทุนพึงพอใจอัตราผลตอบแทนในรูปแบบเงินปันผลเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ระดับความเสี่ยง ความต่อเนื่องในการลงทุน วัตถุประสงค์ในการลงทุน และช่องทางการลงทุนตามลำดับ และกองทุนรวม RMF พบว่า ผู้ลงทุนพึงพอใจในเรื่องของระดับความเสี่ยงเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ วัตถุประสงค์ ค่าธรรมเนียมในการลงทุน และช่องทางการลงทุนตามลำดับ

สร้อยญา เปล่งฉวี (2558) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามปัจจัยส่วนบุคคล และระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้วิธีการเก็บแบบสอบถามคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครจำนวน 400 ชุด และใช้วิธีการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไคสแควร์ และแบบจำลองโลจิต (Logit Model) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีสถานภาพโสด ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 80,001 บาทขึ้นไป ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้มีความสัมพันธ์กับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน ความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนในช่วงเดือน ตุลาคม – ธันวาคม มากที่สุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในด้านผลิตภัณฑ์มากที่สุด ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) จากการวิเคราะห์ตามแบบจำลองโลจิต พบว่าตัวแปรรายได้ ระดับการศึกษา และเพศ มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มประชาชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้การคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

โดยที่ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

Z คือ ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงปกติมาตรฐาน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

e คือ ความคลาดเคลื่อนที่จะยอมให้เกิดขึ้นได้ร้อยละ 5

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนแบบถ่วงเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยง

ชีพของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพรรณนาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์แบบจำลอง Logit Model สามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$P_y = \frac{e^z}{1+e^z} \quad \text{หรือ} \quad P_y = \frac{1}{1+e^{-z}}$$

โดยที่ $z = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_p X_p$

β = สัมประสิทธิ์ที่ประมาณได้จากข้อมูล e = ค่าลัทธิธรรมชาติที่มีค่าประมาณ

2.718

P_y = ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่สนใจ ($Y=1$) X = ตัวแปรอิสระ

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ โดยการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิต (Logit Model) ดังนี้

$$\begin{aligned} Y = & \beta_0 + \beta_1 \text{SEX} + \beta_2 \text{AGE} + \beta_3 \text{STATUS} + \beta_4 \text{EDU} + \beta_5 \text{OCC 1} \\ & + \beta_6 \text{OCC 2} + \beta_7 \text{OCC 3} + \beta_8 \text{OCC 4} + \\ & \beta_9 \text{INCOME} \\ & + \beta_{10} \text{PRODUCT} + \beta_{11} \text{PRICE} \\ & + \beta_{12} \text{PLACE} \\ & + \beta_{14} \text{PEOPLE} + \beta_{15} \text{PHYSICAL} \\ & + \beta_{16} \text{PROCESS} \end{aligned}$$

SEX หมายถึง เพศ (เพศชาย = 1 ,เพศหญิง = 0)

AGE หมายถึง อายุ

STATUS หมายถึง สถานภาพ (โสด/หม้าย/แยกกันอยู่ = 1 ,สมรส = 0)

EDU หมายถึง ระดับการศึกษา (ปริญญาตรีหรือสูงกว่า = 1 ,ต่ำกว่าปริญญาตรี = 0)

OCC หมายถึง อาชีพ (รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และอื่นๆ = 1, รับราชการ = 0)

INCOME หมายถึง รายได้ต่อเดือน (ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท = 1 ,15,001 – 30,000 บาท = 2
30,001 – 45,000 บาท = 3 ,45,001 – 60,000 บาท = 4 ,60,001 – 75,000
บาท = 5,75,001 บาท ขึ้นไปหรือเท่ากับ = 6)

PRODUCT หมายถึง ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์

PRICE หมายถึง ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา

PLACE	หมายถึง ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่าย
PROMOTION	หมายถึง ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดด้านการส่งเสริมการตลาด
PEOPLE	หมายถึง ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดด้านบุคคล
PHYSICAL	หมายถึง ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ
PROCESS	หมายถึง ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดด้านกระบวนการ

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ร้อยละของการลงทุนและไม่ลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(n=400)		
การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	96	24.00
ไม่เคย	304	76.00

กลุ่มตัวอย่าง-400 คน เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และไม่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ 304 คน คิดเป็นร้อยละ 76

ตารางที่ 2 พฤติกรรมที่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(n=96)		
พฤติกรรมของผู้ที่ลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (สำหรับผู้เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ)	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลที่ลงทุนแบบ DCA ในกองทุนรวม RMF*		
เพื่อกระจายเงินลงทุนในหลักทรัพย์	36	19.35
เพื่อการออมเงินระยะยาว	77	41.40
เพื่อการเก็งกำไร	5	2.69
เพื่อลดหย่อนภาษี	52	27.96
เพื่อลดความเสี่ยงจากสภาวะเงินเฟ้อในอนาคต	13	6.99
อื่นๆ	3	1.61

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

เหตุผลของผู้ที่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเลือกอันดับแรก คือ เพื่อการออมเงินระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 41.40 รองลงมา คือ เพื่อลดหย่อนภาษี คิดเป็นร้อยละ 27.96 เพื่อกระจายเงิน

ลงทุนในหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 19.35 เพื่อลดความเสี่ยงจากสถานะเงินเฟ้อในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 6.99 เพื่อการเก็งกำไร คิดเป็นร้อยละ 2.69 และอื่นๆ เช่น เพื่อถัวเฉลี่ยราคาของหน่วยลงทุน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 1.61 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 พฤติกรรมของผู้ที่ไม่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(n=304)

พฤติกรรมของผู้ที่ไม่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยใน กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลที่ไม่ลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ*		
ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในรูปแบบการลงทุนแบบถัวเฉลี่ย	159	29.39
ต้องการเลือกลงทุนในช่วงเวลาที่ต้องการ	98	18.11
ผู้ลงทุนไม่ทราบรายได้ที่แน่นอนต่อเดือน	29	5.36
ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่นที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ซื้อหุ้น เป็นต้น	65	12.01
ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่นที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น	70	12.94
เงินฝากประจำ และพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น		
ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่น เช่น ประกันชีวิต เป็นต้น	96	17.74
ผู้แนะนำการลงทุนให้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยใน	13	2.40
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่ชัดเจน		
อื่นๆ	11	2.03

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

เหตุผลของผู้ที่ไม่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คือ ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในรูปแบบการลงทุนแบบถัวเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 29.39 รองลงมา คือ ต้องการเลือกลงทุนในช่วงเวลาที่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 18.11 ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่น เช่น ประกันชีวิต เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 17.74 ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่นที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น เงินฝากประจำ และพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 12.94 ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่นที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ซื้อหุ้น เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 12.01 ผู้ลงทุนไม่ทราบรายได้ที่แน่นอนต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 5.36 ผู้แนะนำการลงทุนให้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 2.40 และอื่นๆ เช่น การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 2.03

ตารางที่ 4 ผลการประมาณค่าแบบจำลองโลจิสต์ (Logit Model)

Variable	Coefficient	Marginal	Std. Error	Prob.
Sex	0.007	0.0012112	0.287	0.979
Age	0.095	0.0155209	0.019	0.000***
Status	-0.298	-0.0464869	0.315	0.344
Edu	0.339	0.0497040	0.925	0.713
Occ1	1.772	0.3761812	1.524	0.245
Occ2	1.291	0.1793571	1.539	0.401
Occ3	0.407	0.0726198	1.591	0.798
Occ4	0.512	0.0931341	1.522	0.736
Income	-0.041	-0.0067214	0.115	0.718
Product	0.327	0.0529138	0.265	0.218
Price	-0.199	-0.0322141	0.206	0.335
Place	0.450	0.0728410	0.259	0.083*
Promotion	-0.765	-0.1238589	0.202	0.000***
People	-0.002	-0.0004811	0.235	0.990
Physical	0.563	0.0910942	0.276	0.042**
Process	-0.613	-0.0992998	0.297	0.039***
C	-5.377	-	2.12	0.012

N = 400, Y = 0.202, Pseudo R² = 0.140, Log likelihood = -189.53, Prob > chi² = 0.0000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สามารถอธิบายรายละเอียดของแต่ละตัวแปรได้ ดังนี้

ตัวแปร Y คือ โอกาสที่นักลงทุนตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.202 สามารถอธิบายได้ว่า โอกาสที่กลุ่มตัวอย่างจากการเก็บแบบสอบถามตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพคิดเป็นร้อยละ 20.20 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านอายุ (Age) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก สามารถอธิบายได้ว่าถ้าประชาชนมีอายุเพิ่มขึ้น มีความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาจากค่า Marginal Effect มีค่าเท่ากับ 0.015 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าประชาชนมี

อายุเพิ่มขึ้น 1 ปี จะมีโอกาสตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.50 ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (PLACE) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก สามารถอธิบายได้ว่าถ้าประชาชนให้ความสำคัญกับส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่ายมาก มีความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มมากขึ้น เมื่อพิจารณาจากค่า Marginal Effect มีค่าเท่ากับ 0.072 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าช่องทางการจัดจำหน่ายเข้าถึงและสะดวกต่อการติดต่อซื้อหน่วยลงทุน จะมีโอกาสที่ประชาชนตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.20 ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 90

ด้านการส่งเสริมการตลาด (PROMOTION) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ สามารถอธิบายได้ว่าถ้าประชาชนให้ความสำคัญกับส่วนประสมทางการตลาดด้านการส่งเสริมการตลาดมาก ความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพลดลง เมื่อพิจารณาจาก Marginal Effect มีค่าเท่ากับ 0.123 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าประชาชนให้ความสำคัญกับด้านการส่งเสริมการตลาดมาก จะทำให้โอกาสในการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจะลดลงร้อยละ 12.30 ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 เนื่องจากกลุ่มที่ไม่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพให้ความสำคัญทางด้านส่งเสริมการตลาดมากกว่าเคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ด้านลักษณะทางกายภาพ (PHYSICAL) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก สามารถอธิบายได้ว่าถ้าประชาชนให้ความสำคัญกับส่วนประสมทางการตลาดด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพมาก มีความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มมากขึ้น เมื่อพิจารณาจากค่า Marginal Effect มีค่าเท่ากับ 0.091 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ามีการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ เช่น ชื่อเสียงของบริษัทมีความน่าเชื่อถือ เป็นต้น สูงขึ้น จะมีโอกาสตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.1 ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ด้านกระบวนการ (PROCESS) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ สามารถอธิบายได้ว่าถ้าประชาชนให้ความสำคัญกับส่วนประสมทางการตลาดด้านกระบวนการมาก มีความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพลดลง เมื่อพิจารณาจากค่า Marginal Effect มีค่าเท่ากับ -0.099 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ามีกระบวนการ เช่น ความรวดเร็ว มีความถูกต้อง แม่นยำ ของระบบซื้อขาย เป็นต้น สูงขึ้น จะมีโอกาสตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพลดลงขึ้นร้อยละ 9.9 ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 เนื่องจากกลุ่มที่ไม่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพให้ความสำคัญทางด้านกระบวนการมากกว่าเคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อมูลพฤติกรรม การตัดสินใจเลือกลงทุนและไม่ลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่าง ผู้ที่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 วัตถุประสงค์ของผู้ที่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คือ การออมเงินระยะยาว

รองลงมา คือ เพื่อลดหย่อนภาษี เพื่อกระจายเงินลงทุนในหลักทรัพย์ เพื่อลดความเสี่ยงจากสภาวะเงินเฟ้อในอนาคต เพื่อการเก็งกำไร และอื่นๆ เช่น เพื่อถัวเฉลี่ยราคาของหน่วยลงทุน เป็นต้น และผู้ที่ไม่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ 304 คน คิดเป็นร้อยละ 76 เหตุผลที่ไม่เลือกลงทุน คือ ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในรูปแบบการลงทุนแบบถัวเฉลี่ย รองลงมา คือ ต้องการเลือกลงทุนในช่วงเวลาที่ต้องการ ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่น เช่น ประกันชีวิต เป็นต้น ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่นที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น เงินฝากประจำ และพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น ผู้ลงทุนนำเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่นที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ซื้อหุ้น เป็นต้น ผู้ลงทุนไม่ทราบรายได้ที่แน่นอนต่อเดือน ผู้แนะนำการลงทุนให้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่ชัดเจน และอื่นๆ เช่น การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ในแบบจำลองโลจิสต์ (Logit model) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงให้เห็นว่า เมื่อประชาชนมีอายุมากขึ้นจะมีโอกาสตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพสูงขึ้น และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและลักษณะทางกายภาพ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.10 และ 0.05 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายหรือสร้างความสะดวกในการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนให้สำคัญในเรื่องของภาพลักษณ์องค์กรน่าเชื่อถือ พนักงานมีบุคลิกภาพที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยและบรรยากาศของสถานที่ให้บริการ จะมีโอกาสทำให้ประชาชนตัดสินใจในการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพฤติกรรมผู้ที่ไม่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่ลงทุนเพราะไม่มีความรู้ ความเข้าใจในรูปแบบการลงทุนแบบถัวเฉลี่ย ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรสนับสนุนการให้ความรู้วิธีการลงทุนแบบถัวเฉลี่ย และผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น ผ่านสื่อออนไลน์ จัดการสัมมนาให้ความรู้เรื่องการลงทุน เป็นต้น

จากการที่ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านการส่งเสริมการตลาด และกระบวนการ มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเป็นอย่างมาก กับผู้ที่ไม่เคยลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมควรจัดโปรโมชั่นเพื่อดึงดูด ผู้ที่ไม่เคยลงทุนให้หันกลับสนใจที่จะลงทุนแบบถัวเฉลี่ยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

รายการอ้างอิง

- คมสัน สุริยะ. (2552). แบบจำลองโลจิสติกส์และการประยุกต์ใช้ในการวิจัยทางเศรษฐศาสตร์. ศูนย์การวิเคราะห์เชิงปริมาณคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นเมื่อ กันยายน 16, 2560 จาก <http://www.tourismlogistics.com>.
- เรวดี รักษาชล. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เพื่อลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักษิตานนท์, และศุภร เสรีรัตน์. (2541). กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด. กรุงเทพฯ: ชีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สรัญญา เปล่งฉวี. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF). การศึกษาค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.